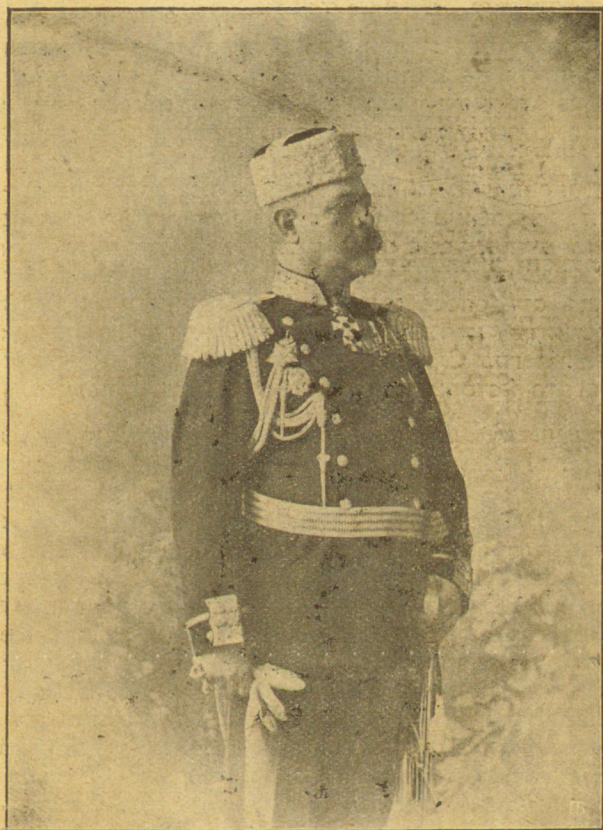

Слѣдъ новото устройство на българскитѣ земи въ 1878 г. младото поколение биде тласнато къмъ военщината до толкова, че новоформиранитѣ български дружини не сж били въ състояние да побератъ потока на младежитѣ, приемници на закаленитѣ въ боеветѣ шипченски герои. Новооткритото Софийско военно училище (първоначално команда на волнопрѣдѣляющи се въ Пловдивъ) сжщо се оказало твърдѣ тѣсно, за да побере бждащия началнически персоналъ за младата ни войска: тамъ едва могли да се настанятъ 250 юнкери, а останалитѣ около 400 младежи, все кандидати за

Генералъ Димитъръ С. Вълнаровъ

офицери, по нѣмане на мѣсто, били изпратени въ разнитѣ юнкерски училища въ Русия. Димитъръ свършилъ Софийското военно училище съ първия випускъ (отъ 164 млади офицери) на 10-и май 1879. Румелийското правителсгво слѣдъ това го командирова въ Петербургъ, отъ дѣто, подиръ